Dosarul nr. 4r-991/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24046099-02-4r-20032025 Judecător Aliona POSTU

D E C I Z I E
în numele Legii

06 mai 2025

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Silvia CECAN
Judecători: Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI

a examinat, în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională, TURCU Ion împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4 -1065/2024 din 27 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 252875 din 17.04.2024 în privința lui **TURCU Ion** în temeiul art.318/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 25.04.2025 până la 27.11.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 20.03.2025 până la 06.05.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 25.04.2024, în procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit spre examinare dosarul contravențional de învinuire a lui Ion TURCU în săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional..

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, încheiat de către agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a mun. Chișinău, BARBULAT Irina, cet. TURCU Ion se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, pentru faptul că, la 05.04.2024 ora 11.02, aflându-se în or. *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr.61 din 31.03.2024, neexecutând cerințele stabilite în ordin, prin ce a săvârșit contravenția prevăzute de art.318/1 Cod contravențional.

În temeiul art.395 Cod contravențional, materialele cauzei contravenționale nominalizate au parvenit la Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani) pentru examinarea în

fond a cauzei contravenționale în privința lui Ion TURCU și stabilirea unei sancțiuni contravenționale.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1065/2024 din 27 noiembrie 2024,* TURCU Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional și i-a fost stabilită sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 45 (patruzeci şi cinci) ore.

A fost explicat lui TURCU Ion că, potrivit art.37 alin.(6) Cod contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Executarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională, TURCU Ion a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1065/2024 din 27 noiembrie 2024, prin care să fie încetat procesul contravențional intentat în privința cet. TURCU Ion, învinuit în săvârșirea contravenției prevăzută de art.318/1 Col contravențional, pe motivul că nu există faptul contravenției.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, cet. TURCU Ion i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, or, potrivit materialelor din dosarul contravențional, nici un act nu este semnat de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul verbal din data de 17 aprilie 2024.

A invocat că deși instanța de judecată indică că a întreprins toate măsurile necesare în vederea citării legale a acestuia, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței despre motivele neprezentării sale, motive din care, precum şi luând în considerare terme de examinare a cauzei, instanța a apreciat posibil soluționarea cauzei în absența acestuia, din materialele cauzei nu se regăsește nici o dovadă că contravenientul a cunoscut despre existența procesului contravențional, or, că au fost întreprinse măsuri privind citarea legală a cet TURCU Ion. Conform avizelor de recepție, toate scrisorile au fost nereclamate. Contravenientul TURCU Ion a aflat despre Hotărârea nr.4-1063/24 din 23.12.2024 la data de 26 februarie 2025, data când s-a prezentat la Biroul de Probațiune Chișinău.

Susține că la caz nu există nici o probă pertinentă, concludentă şi utilă care ar demonstra cele imputate de către agentul constatator, astfel deduce cu certitudine că TURCU Ion nu este vinovat în comiterea careva contravenții, că vinovăția acestuia nu a fost dovedită în modul stabilit de lege, iar procesul verbal cu privire la contravenție din 17.04.2024 în mod eronat şi ilegal a fost întocmit în privinţa acestuia. Ba mai mult, acesta a fost întocmit cu încălcarea cerințelor legale (art. art.443, 445 Cod contravențional şi alte acte normative în vigoare indicate la rubrica „în drept"). Astfel, odată ce TURCU Ion nu este vinovat în comiterea faptei imputate şi odată ce nu a fost demonstrată vinovăția acesteia - nu există faptul contravenției (nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei contravenționale incriminate).

În cererea de recurs suplimentar declarată de către TURCU Ion, notează recurentul că în speță, sunt întrunite condițiile pentru adoptarea unei soluții în sensul art.473 alin.(2) lit.b) Cod contravențional, din perspectiva încălcării dreptului la apărare hotărârea dată fiind afectată de vicii fundamentale, or la materialele dosarului lipsește confirmarea că TURCU Ion a fost legal citat.

Conchide recurentul că legiuitorul în art.440 alin.(1) Cod contravențional definește constatarea faptei contravenționale, ceea ce înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Instanța de fond nu a constatat şi nu a stabilit dacă acțiunile lui TURCU Ion poartă un caracter de neexecutare intenționată. Nici în proces verbal - cu privire la contravenție agentul constatator nu a indicat, că TURCU Ion intenționat a săvârșit contravenția, încălcarea ordinului de restricție de urgență nr.61 emis la 31 martie 2024, poate constitui contravenție dacă contravenientul intenționat a încălcat ordinul de restricție. Acest fapt urma fi oglindit în în procesul verbal cu privire la contravenție şi în hotărârea judecătorească. Altfel spus, nu există nici o probă, înscris care ar constata - neexecutarea intenționată a restricțiilor.

Reiterează în descrierea faptei contravenționale, agentul constatator nu a indicat că TURCU Ion intenționat a încălcat ordinul de restricție, nici instanța de fond nu a stabilit - fapta intenționată a lui TURCU Ion - limitându-se doar la 05 aprilie 2024, ora 11:02, fiind în mun. Chișinău, *****, str.*****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr.61 emis la 31 martie 2024.

Menționează recurentul că agentul constatator nu a prezentat nicio probă care ar confirma vinovăția lui TURCU Ion. Constatările de către agentul constatator, indicate în procesul verbal cu privire la contravenție, nu sunt convingătoare şi pur declarative şi neprecise, etc., iar prima instanță le-a preluat fără a da apreciere legală. Concluziile agentului constatator sun bazate pe presupuneri, iar toate dubiile care apar în proces contravențional urmează a fi tratate în favoarea contravenientului, în această ordine de idei este necesar de subliniat că deși procesul-verbal cu privire la contravenție si decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata şi de a sancționa faptele contravenționali şi se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Astfel, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului

sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

Afirmă recurentul că modul de redactare al hotărârii contestate coroborat aspectelor legate de investigarea pretinselor contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional combinat cu rezultatele obiective ale cercetării judecătorești denotă, că procesul contravențional în privința TURCU Ion a fost inechitabil în ansamblu, fapt ce denotă că acesta a fost recunoscut vinovată cu încălcarea art. 6 & 1 CEDO, fiind ignorat în totalitate principiul contradictorialității - una din garanțiile dreptului la un proces echitabil, încălcarea principiului contradictorialității procesului contravenționala se datorează asumării de către instanța de judecată a unor atribuții improprii - asumarea atribuțiilor agentului constatator ca efect a depășirii limitelor judecării cauzei contravenționali prin reținerea în sarcina contravenientului (la descrierea „faptei imputate*")* a unor elemente constitutive ale contravenției, care în lipsa citației i-a fost încălcat şi dreptul la apărare, garantat de art. 6 & 3 CEDO. Ori, contravenientul nu a avut posibilitate să se apere în raport cu acuzațiile aduse indicate în proces verbal cu privire la contravenție, deoarece nu a fost prezent.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională, TURCU Ion, împotriva Hotărârii

Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1065/2024 din 27 noiembrie 2024, cu casarea parțială a Hotărârii inclusiv din oficiu, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi Hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care TURCU Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, urmează a fi liberat de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională, din considerentele ce succed.

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art.441 Cod contravențional al Republicii Moldova.*

În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională. Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea

contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

7. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, încheiat de către agentul constatator, din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a mun. Chișinău, BARBULAT Irina, cet. TURCU Ion se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, pentru faptul că, la 05.04.2024 ora 11.02, aflându-se în or. *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 61 din 31.03.2024, neexecutând cerințele stabilite în ordin.

Faptele contravenientului TURCU Ion au fost calificate de agentul constatator în baza art.318/1 Cod contravențional, *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență.*

În legătură cu faptele date i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, prin care TURCU Ion a fost învinuit pentru comiterea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional.

La data de 24.05.2024, agentul constatator a înaintat materialul contravențional către Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința lui TURCU Ion și stabilirea unei sancțiuni contravenționale.

8. În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Se mai subliniază că, aderând la CEDO, Republica Moldova și-a asumat obligația de a garanta protejarea drepturilor și a libertăților proclamate de CEDO ale tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția sa. Din prevederile Constituției Republicii Moldova (art.4 alin.2)

precum și din hotărârea Curții Constituționale nr.55 din 14 octombrie 1999 „Privind interpretarea unor prevederi ale art.4 din Constituția Republicii Moldova" rezultă că CEDO constituie o parte integrantă a sistemului legal intern și respectiv urmează a fi aplicată direct ca oricare altă lege a RM cu deosebirea că CEDO are prioritate față de restul legilor interne care îi contravin. Art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, consacră dreptul la un proces echitabil, iar reieșind jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, reflectate în cauza *Ziliberberg contra Moldovei* (nr.61821/40, hotărâre din 01.02.2005), Curtea a decis că, contravenția comportă un caracter „penal" în sensul articolului art.6 din Convenția Europeană.

Prin urmare, la examinarea acestei cauze, urmează a fi aplicate prevederile art.6 din Convenția Europeană și normele generale ale procesului contravențional prevăzute de Codul contravențional. Analizând cele constatate de prima instanță în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că instanța a ajuns în mod întemeiat la concluzia că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului - verbal cu privire la contravenție este temeinică. Subsidiar la examinarea acestei cauze, urmează a fi aplicate prevederile art. 6 din Convenția Europeană și normele generale ale procesului contravențional prevăzute de Codul contravențional.

Analizând cele constatate de prima instanță în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că instanța a ajuns în mod întemeiat la concluzia că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului - verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar făptuitorului TURCU Ion i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul - verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul - verbal cu privire la contravenții.

Respectiv, fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter coincident, de aceea, în opinia Colegiului, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

9. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit,

astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui TURCU Ion. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa contravenientului fapt certificat prin semnătura martorului asistent la rubrica corespunzătoare.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional și a inserat data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii, calitatea, numele și prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și

indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 și 387, obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța de recurs nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui TURCU Ion sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului

10. Studiind materialele cauzei, Colegiul penal reține că, vinovăția lui TURCU Ion este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acțiunilor conform art.318/1 Cod contravențional respectiv faptele constatate prin procesul –verbal de contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, sunt pe deplin confirmate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că, TURCU Ion intenționat nu a executat cerințele ordinului de restricție de urgență, prin care TURCU Ion a fost obligat să părăsească imediat locuința comună, care se află în or. *****, str. *****B, cu aplicarea interdicțiilor pentru o perioadă de 10 zile.

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și

temeinicia deciziei de sancționare şi a procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui TURCU Ion în comiterea prevederilor art.318/1 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Respectiv, contrar celor invocate în recurs, și în corespundere cu art.425 alin.(2), (3), (4), (5) al Codului contravențional vinovăția lui TURCU Ion este probată pe deplin, inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de agentul constatator în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție, și anume:

- *proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 252875,* întocmit în privința făptuitorului TURCU Ion la 17.04.2024, în baza art.318/1 Cod contravenționala;
- *raport privind înregistrarea contravenției* din 09.04.2024 ora 13:00;
- *informația REI-2, din 05.04.2024 ora 11:02;*
- *cererea Mariei BULICANU din 09.04.2024,* privind atragerea la răspundere a fratelui ei TURCU Ion care a intrat în curtea casei sale;
- *proces-verbal de audiere a victimei BULICANU Maria* din 09.04.2024;
- *raportul subofițerului superior al BPRO al DP* din 05.04.2024;
- *chestionar de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie;*
- *copia ordinul de restricție de urgență nr. 61 din 31.03.2024,* emis în temeiul sesizării Mariei BULICANU, prin care TURCU Ion se obligă să părăsească imediat locuința comună, care se află în or. *****, str. *****B, cu aplicarea interdicțiilor pentru o perioadă de 10 zile, începând cu data de 31.03.2024, ora 10:00, și până la data de 09.04.2024, ora 10:00;
- *copia proces-verbal cu privire la contravenție din 17.04.2024 seria/nr. MAI06 252080* pe numele lui TURCU Ion în temeiul art.318/1 Cod contravențional;
- *copia proces-verbal cu privire la contravenție din 17.04.2024 seria/nr. MAI06 252079* pe numele lui TURCU Ion în temeiul art.318/1 Cod contravențional;
- *copia proces-verbal cu privire la contravenție din 17.04.2024 seria/nr. MAI06 252078* pe numele lui TURCU Ion în temeiul art.318/1 Cod contravențional;
- *tabel-foto;*
- *citație;*
- *raportul ofițerului de sector al SP-6 BARBULAT Irina*.

Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Astfel, sub

aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de recurs reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator a săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

11. Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc că TURCU Ion a comis contravenția prevăzută de art.318/1 Cod contravențional, astfel Colegiul găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui TURCU Ion, privind ignorând prevederile Legii nr.45 din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, or s-a constatat cu certitudine faptul că, la data de 05.04.2024, ora 11:02, TURCU Ion a încălcat ordinul de restricție de urgență nr.61 din 31.03.2024.

Potrivit Ordinului de restricție de urgență nr. 61 la 31.03.2024, s-a stabilit că TURCU Ion, manifestă un comportament neadecvat față de sora sa BULICANU Maria, înjosind onoarea li demnitatea acesteia, a, totodată aplică violența psihologică față de BULICANU Maria, fiind dispusă obligarea lui TURCU Ion să părăsească imediat locuința comună din or. *****, str.*****, unde domiciliază împreună cu victima şi să nu revină în această locuință pentru un termen de 10 zile, până la 09.04.2024, ora 10:00 (f.d. 11.)

Consideră instanța de recurs că, în sensul celor enunțate, încălcările legislației de către contravenient sunt evidențiate corespunzător, iar, actul constatator cât și probatoriu la acesta corespunde rigorilor normei contravenționale. Pe lângă aceasta, Colegiul penal apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024 nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu

trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, au fost obținute prin acțiuni ilegale, metode sau încălcări enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

Prin urmare, Colegiul apreciază că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, au fost respectate atât condițiile legale de fond cât și de formă, împrejurări care coroborate cu materialul probator administrat de agentul constatator, dovedesc pe deplin vinovăția cet. TURCU Ion în săvârșirea contravenției imputate, respectiv TURCU Ion corect şi întemeiat a fost identificată ca o persoană care nu a executat intenționat cerințele ordinului de restricție de urgență.

În conformitate cu prevederile art.121 alin.(1) din Legea nr. 45 din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanțelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violență în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acțiunilor violente, organul de poliție este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricție de urgență în privința agresorului pentru înlăturarea situației de criză şi, concomitent, întreprinde acțiunile necesare de constatare a comiterii infracțiunii de violență în familie.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franţa, 30.03.2004, § 24).

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine comiterea contravenției imputate. Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către TURCU Ion a acțiunilor ilicite

prevăzute la art.318/1 Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Soluționând recursul în prezenta cauză contravențională Colegiul conchide că, instanța de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, a evidențiat la fel circumstanțele care dovedesc vinovăția lui TURCU Ion iar ca consecință, în urma aprecierii probelor cercetate în ședință în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege, instanța de judecată întemeiat a stabilit ca fiind dovedită în tot vinovăția lui TURCU Ion neexecutarea cerințelor ordinului de restricție de urgență, ignorând prevederile Legii nr. 45 din 01 martie 2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, pentru care faptă şi va fi recunoscut vinovat şi, corespunzător, supus răspunderii contravenționale pentru contravenția prevăzută de art.318/1 Cod Contravențional.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul. În același context, relevante sunt deziderateле din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

12. Cu referire la alegațiile contravenientului invocate în cererea de recurs privind examinarea cauzei contravenționale în instanța de judecată în lipsa contravenientului, nefiind asigurată citarea legală a acestuia, Colegiul le respinge ca fiind niște afirmații pur declarative și și fără suport probatoriu, or fiind o versiune de eschivare de la răspunderea contravențională a lui TURCU Ion, de vreme ce materialele cauzei contravenționale atestă că instanța de judecată a depus diligență maximă în vederea asigurării prezenței lui TURCU Ion în ședința de judecată, reținând în acest sens citațiile remise în adresa acestuia (f.d.21, 30, 33) iar faptul nereclamării citațiilor remise în adresa acestuia îi este imputabil exclusiv contravenientului, iar faptul neprezenții acestuia la ședința de judecată este o conduită a contravenientului care i se impută doar acestuia, având în vedere că nu a

depus diligența maximă de a se prezenta, mai mult ca atât Colegul reține că instanța de judecată i-a asigura contravenientului și asistența unui avocat garantat de stat în vederea reprezentării intereselor în ședința de judecată.

Mai mult Colegiul reține că citațiile remise făptuitorului au fost expediate la adresa de domiciliu a acestuia în ***** str. ***** indicate în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024 prin care contravenientul a fost identificat de agentul constatator prin baza de date, adresa care a fost indicat inclusiv și de către contravenient în cererea de recurs declarată. Așadar, nu pot fi reținute alegațiile recurentului privind ne citarea contravenientului, or, petentul cunoscând despre faptul întocmirii în privința sa a procesului-verbal cu privire la contravenție, cunoscând despre data, ora și locul examinării cauzei recepționând citația remisă de instanța de judecată, urma să se intereseze despre mersul procesului în continuare.

Astfel, Colegiul notează că în speță relevantă este și jurisprudența CEDO, în cauza Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statuat că participantul la proces citat legal o dată, deja cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar și este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului în continuare și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu v-a constitui o încălcare a art.6 CEDO. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania).*

13. Cu referire la argumentele recurentului, care a pledat pentru nevinovăția făptuitorului în săvârșirea faptei contravenționale imputate, instanța de recurs consideră necesară o evaluare riguroasă a acestor afirmații. Or, această versiune a apărării este orientată către evitarea asumării responsabilității contravenționale de către făptuitor. Această interpretare este susținută de faptul că argumentele avocatului se află într-o evidentă contradicție cu ansamblul probatoriului prezentat în dosar. Prin urmare, Colegiul penal acordă o importanță deosebită analizei probelor enunțate supra, ce infirmă ipoteza apărării.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul.

Prin urmare Colegiul reține că instanța de judecată legal și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăției cet. TURCU Ion în comiterea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional.

Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.37 a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.318/1 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei minime aplicabile la acel moment sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 45 de ore, iar ca

urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul TURCU Ion s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024.

14. În continuare, Colegiul penal relevă că, art.441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional prevede că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin. (3) și articolele 20-31.

În conformitate cu prevederile art.3 Cod contravențional, caracterul contravențional al faptei și sancțiunea ei contravențională se stabilesc de legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Legea contravențională care înăsprește sancțiunea sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei contravenții nu are efect retroactiv.

Colegiul penal constată că în acest caz sunt aplicabile prevederile art.30 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii contravenției și al întocmirii procesului-verbal de contravenție, care menționează că prescripția înlătură răspunderea contravențională. Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an.

În conformitate cu prevederile art.30 alin.(2) Cod contravențional, *termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an,* iar în conformitate cu prevederile alin.(5), *termenul de prescripție curge de la data săvârşirii contravenției şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravenționala.*

Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că acțiunile lui TURCU Ion au fost corect încadrate în baza art.318/1 Cod contravențional, vinovăția acestuia fiind pe deplin dovedită, însă, TURCU Ion, urmează a fi liberat de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională, în temeiul art.30 Cod contravențional.

Colegiul reține că momentul în care hotărârile primei instanțe devin definitive poate fi stabilit prin raportare la art.466 alin.(2) pct. 4)-6), iar cele ale instanței de recurs prin raportare la art.466 alin.(4) Cod de procedură penală.

În contextul celor menționate, Colegiul penal menționează că, în special atunci când cauza contravențională este remisă spre examinare după competență în fond instanței de judecată, hotărârea de judecată poate fi atacată cu recurs. Recursul suspendă executarea sancțiunii contravenționale, fără a suspenda curgerea termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârșit contravenția se sustrage de la procesul contravențional.

Cu aplicabilitate la cele reiterate se reține că, faptele imputate lui TURCU Ion prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875 din 17.04.2024, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată în baza prevederilor art.395 Cod contravențional, respectiv se constată că a expirat termenul special de prescripție de 1 an de atragere la răspundere contravențională, dat fiind faptul că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 252875, a fost întocmit la data de 17 aprilie 2024 pentru fapta comisă la data de 05 aprilie 2024, prin urmare Colegiul reține că termenul de prescripție stabilit expres de legiuitor, în lipsa unei hotărâri definitive, a expirat

la data de 05 aprilie 2025. În aceste condiții, se remarcă faptul că la data examinării prezentei cauze în instanța de recurs, și ținând cont de faptul că examinarea cauzei în instanța de recurs este o continuitate a examinării fondului cauzei având în vedere că nu există încă o hotărârile definitivă și irevocabilă în speța dată, a intervenit termenul general de prescripție.

Prin urmare instanța de recurs reține că termenul general de prescripție de 1 an a expirat pentru fapta contravențională imputată lui TURCU Ion în baza art.318/1 Cod contravențional, și în acest sens TURCU Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, urmează a fi liberat de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională.

Colegiul penal reține că, oricât de mare ar fi intervalul de timp scurs de la data la care contravenientul a început activitatea contravențională, exista posibilitatea angajării răspunderii contravenționale. Numai din momentul încetării caracterului continuu (de la data încetării acțiunilor contravenționale, a constatării faptei contravenționale sau a intentării procedurii) va începe să curgă termenul de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Așadar, cu referire la cele enunțate supra și luând în considerare că de la data săvârșirii contravenției de către TURCU Ion și până la data examinării cauzei contravenționale în instanța de recurs s-a scurs o perioadă de timp mai mare de 12 luni, instanța de recurs consideră necesar de a-l libera pe TURCU Ion de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională, or, expirarea termenului de prescripție înlătură răspunderea contravențională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal va admite recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională, TURCU Ion, împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1065/2024 din 27 noiembrie 2024, casând parțial Hotărârea primei instanțe inclusiv din oficiu, în partea aplicării sancțiunii contravenționale și îl va libera pe TURCU Ion de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională.

15. Conducându-se de prevederile art. 473 alin.(1) pct.2) lit. a), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către persoana în privința căreia a fost pornită cauza contravențională, TURCU Ion.

Se casează parțial Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-1065/2024 din 27 noiembrie 2024, în cauza contravențională intentată prin Procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 252875 din 17.04.2024 în privința lui **TURCU Ion** în temeiul art.318/1 Cod contravențional, inclusiv din oficiu, în partea stabilirii sancțiunii contravenționale.

Se rejudecă cauza în partea casată și se pronunță o nouă Hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

TURCU Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318/1 Cod contravențional, se liberează de răspundere contravențională din motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere contravențională.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI